

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Baricovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu **R. R.**, bytom P. proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát**, Kollárova 31, 917 02 Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-35/DI-ODV-2008 zo 04. marca 2008 a rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Galanta č. ORP-1213/DI-4-2007 zo 07. januára 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súde v Trnave z 26. novembra 2009, č. k. 14S/11/2009-47, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 26. novembra 2009, č. k. 14S/11/2009-47 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. KRP-35/DI-ODV-2008 zo 04. marca 2008 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne **z r u š u j e** aj prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Galanta č. ORP-1213/DI-4-2007 zo 07. januára 2008.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. KRP-35/DI-ODV-2008 zo 04. marca 2008 a jeho následného zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Žalovaný uvedeným rozhodnutím potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Galanta, č. ORP-1213/DI-4-2007 zo 07. januára 2008 podľa ktorého žalobca porušil § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, následkom čoho bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. i/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) a bola mu uložená sankcia podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch.

Podľa odôvodnenia rozsudku krajského súdu správne orgány dostatočne zistili skutkový stav a vyvodili z neho správny právny záver.

Žalovaný, aj prvostupňový správny orgán vykonali riadne dokazovanie, výsledkom ktorého bolo zistenie tej skutočnosti, že žalobca viedol osobné motorové vozidlo, ktoré nespĺňalo podmienky na prevádzku na pozemných komunikáciách, nakoľko farba ani VIN nesúhlasila s osvedčením o evidencii (OE). Napokon ani žalobca nespochybnil tieto skutočnosti a sám ich uviedol v správe o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a tiež v žalobe. Námietke žalobcu ohľadom uloženej sankcie za spáchaný priestupok – zákaz činnosti, krajský súd nevyhovel, pretože ako prvostupňový správny orgán, tak aj odvolací správny orgán postupovali pri uložení sankcie v súlade s ustanovením § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch, kde za predmetný priestupok je možné uložiť pokutu do 10.000,- Sk a zákaz činnosti do jedného roka. Znamená to teda, že správny orgán správne, v súlade so zákonom uložil žalobcovi kumulatívne pokutu a zákaz činnosti, a to len v strede možného postihu (5.000,- Sk a 5 mesiacov zákazu činnosti). Žalobca síce prejavil súhlas zaplatiť pokutu vo výške 5.000,- Sk (čo vyplýva zo žaloby), avšak nesúhlasil so zákazom činnosti, pretože je podnikateľom. Krajský súd poukázal, že dikcia zákona hovorí jasne o povinnosti uložiť kumulatívnu sankciu, t. j. pokutu a zákaz činnosti.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP a neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. V odôvodnení odvolania potvrdil skutočnosť, že viedol motorové vozidlo Peugeot 405, ktoré nemalo OEV a farba a VIN tohto vozidla nesúhlasila s dokladmi od vozidla. Avšak vozidlo viedol v nedeľu o 5 hodine ráno z obce Pata do svojho trvalého bydliska, nakoľko žiadna odťahová služba nebola ochotná previesť toto vozidlo na vzdialenosť 5 km. Priestupok sa stal 18. novembra 2007 a v ten istý deň v popoludňajších hodinách dal vozidlo odtiahnuť odťahovou službou z Pustých Sadov do Trnavy na šrotovisko, kde bolo zošrotované. Uvedené vozidlo nechcel používať v bežnej premávke. Použil ho jednorázovo iba na prepravu z Paty do Pustých Sadov, kde mohol z neho vymontovať potrebné náhradné diely. V aute neprepravoval iné osoby. Odobratie vodičského preukazu považoval za tvrdý trest, pretože je vodičom z povolania platiacim líziny a pôžičku a je živiteľom rodiny. Priestupku si je vedomý, avšak vzhľadom na uvedené skutočnosti, mu mal byť uložený nižší trest.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté rozhodnutia ako vecné správne potvrdiť, nakoľko žalobcovi bolo spoľahlivo preukázané spáchanie skutku. Tvrdenie žalobcu, že išiel na šrotovisko označil za účelové, v rozpore so správou o objasňovaní skutku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

V prejednávanej veci bolo úlohou súdu preskúmať na základe žaloby zákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu – Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát č. KRP-35/DI-ODV-2008 zo 04. marca 2008 a rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Galanta č. ORP-1213/DI-4-2007 zo 07. januára 2008.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného vyplýva, že dňa 18. novembra 2007 viedol žalobca osobné motorové vozidlo značky Peugeot 405, EČ G., pričom bol predpísaným spôsobom zastavený hliadkou policajného zboru a bolo zistené, že nesúhlasí OEV farba a VIN číslo vozidla. Žalobca na mieste uviedol a vlastnoručne podpísal, že vozidlo bolo dovezené zo zahraničia, nakoľko nemal na čom ísť, tak EČ G. namontoval na toto vozidlo. O uvedenom bola tiež vyhotovená fotodokumentácia.

Vychádzajúc z pripojeného spisu ako i doterajšieho priebehu konania dospel odvolací súd k záveru, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu nie sú takými námietkami, s ktorými by spochybnil správnosť zistenia skutkového stavu. Prvostupňový, druhostupňový správny orgán a krajský súd správne vyvodili zodpovednosť žalobcu za priestupok, nakoľko bolo dostatočne preukázané, že žalobca svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty priestupku uvedené v § 22 ods. 1 písm. i/ zákona o priestupkoch (v znení v čase spáchania priestupku), podľa ktorého sa priestupku dopustí ten, kto vedie vozidlo vyradené z cestnej premávky alebo vozidlo vyradené z evidencie vozidiel, alebo vozidlo, ktoré nie je opatrené evidenčným číslom, ak tejto povinnosti podlieha, alebo vozidlo, ktoré nespĺňa podmienky na používanie v cestnej premávke, za čo bol uznaný za vinného z priestupku a bola mu podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch uložená pokuta 5.000,- Sk a 5 mesiacov zákazu činnosti.

Z podaní žalobcu vyplýva, že uznáva svoju zodpovednosť za priestupok, ale vzhľadom na okolnosti, za ktorých sa skutok stal ako aj jeho osobné pomery, nesúhlasil však s výškou uloženej sankcie.

Podľa § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

Podľa § 51 priestupkového zákona ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní. To znamená, že povinnosťou správneho orgánu pri rozhodovaní v konaní o priestupkoch je postupovať aj podľa jednotlivých ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov a pri ich aplikácii vychádzať zo základných zásad správneho konania (§ 3 správneho poriadku). Správny orgán je viazaný zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku), v intenciách ktorej je povinný v konaní a pri rozhodovaní zachovať procesné predpisy ako aj predpisy hmotnoprávne.

V zmysle ustálenej judikatúry správnych súdov (napr. R 61/2001, R 33/2004, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/78/2008 z 08. októbra 2009) v prípade správneho trestania súd sleduje, či správny orgán náležite zdôvodnil uloženie sankcie v určitej výške, ak zákon pripúšťa rozpätie sankcie, či prihliadol na okolnosti viazané na subjekt, samotný skutok a jeho následok. Určenie výšky pokuty v rámci určeného rozpätia je síce vecou voľného uváženia, to však neznamená, že môže byť uložená v ľubovoľnej výške. Voľná úvaha aj pri takomto rozhodovaní je myšlienkový proces, v rámci ktorého má príslušný orgán zvažovať závažnosť porušenia predpisov vo vzťahu ku každému zisteniu, jeho následky, dobu protiprávnosti, aby uložená pokuta spĺňala nielen požiadavku represie, ale aj preventívny účel s prognózou budúceho pozitívneho správania sa dotknutej osoby.

Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.

K tomuto procesnému právu účastníka zodpovedá podľa § 157 ods. 2 OSP a podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. povinnosť súdu a správneho orgánu nielen rozhodnúť, ale tiež vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Ak tak neurobia, zaťažia svoje rozhodnutie vadou spočívajúcou v tom, že rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a účastníkovi konania sa postupom súdu odníme možnosť konať pred súdom (§ 221 písm. f/ OSP) a súčasne postupujú aj v rozpore čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd.

Prvostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia k určeniu druhu a výmery uloženej sankcie uviedol, že prihliadol na § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na závažnosť priestupku, na spôsob jeho spáchania, na jeho následky, na okolnosti za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom, alebo disciplinárnom konaní. Druhostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia v súvislosti s touto otázkou konštatoval, že prvostupňový správny orgán posúdil dôkaznú situáciu v súlade so zákonom a vymeral sankciu v súlade so zákonom. A napokon odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu k otázke uloženia sankcie a jej výške obsahuje, že správny orgán správne, v súlade so zákonom uložil žalobcovi kumulatívne pokutu a zákaz činnosti, a to len v strede možného postihu (5.000,- Sk a 5 mesiacov zákazu činnosti), pričom povinnosť uložiť kumulatívnu sankciu, t. j. pokutu a zákaz činnosti, vyplýva priamo zo zákona.

Odvolačí súd nemohol vzhľadom na vyššie uvedené ponechať bez povšimnutia skutočnosť, že rozhodnutia o uložení sankcie a jej výške sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a v konaní došlo k podstatnej vade konania, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Nápravu v konaní je možné dosiahnuť len zmenou prvostupňového rozsudku a zrušením žalovaných rozhodnutí správnych orgánov podľa § 250ja ods. 3 prvá veta OSP. V novom konaní správny orgán prejedná uloženie sankcie za priestupok a rozhodne o nej s tým, že rozhodnutie v tejto časti odôvodní tak, aby z toho odôvodnenie bolo dostatočne zrejmé, akými úvahami sa správny orgán pri uložení výšky pokuty riadil a aké kritéria pritom

zohľadnil, včítane námietok žalobcu týkajúcich sa okolností, za ktorých sa skutok stal ako aj žalobcových osobných pomerov.

Úspešnému žalobcovi vzniklo podľa § 250k ods. 1 OSP právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca si však žiadne trovy neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP), preto mu ich náhradu súd nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. augusta 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková